

Bryan Maduro. FOTO HMC/LEO BLANK

'Michel heeft zijn leven drastisch omgegooid'

Den Helder * Bryan Maduro is begeleider van Michel Schrama. Hij zegt over Michel: „In het begin was het voor Michel moeilijk zich aan de regels te houden. Dit is niet zo verwonderlijk als je beseft wat hij heeft meegemaakt in zijn leven.” „Tijdens de begeleidingsgesprekken bleek dat zijn vriendin zijn grote drijfveer is om niet op te geven. Wilde Michel in de toe-

komst een leven opbouwen met haar, dan moest hij zijn leven drastisch omgooien.”

„Dit heeft hij gedaan. Hij werkte aan zijn verslaving en andere problemen en deed vrijwilligerswerk waar hij trouw heenging. Zijn gedrag veranderde, hij toonde steeds meer initiatief en hield zich aan afspraken.”

„Michel kreeg een woning toegewezen onder de voorwaarde dat hij

nog een jaar begeleiding van ons zou krijgen. Dat wilde hij graag.”

„Een van zijn sterke punten is doorzettingsvermogen. Hij werkte tot voor kort als gespecialiseerde reiniger. Als hij geen inkomen heeft is hij afhankelijk van het inkomen van zijn vriendin. Dat is niet fijn voor hem, dus zoekt hij weer verder. Michel is heel zelfstandig en durft om hulp te vragen wanneer hij het nodig vindt.”

Onder Dak

Onder Dak

In de serie 'Onder Dak' vertellen ex-daklozen over hun verleden, heden en toekomst.

Aflevering 5:
Michel Schrama (28)

Michel Schrama, thuis in zijn appartement: „Nu heb ik wél iets te verliezen.”

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

Door verleden achtervolgd

Leo Blank
redactie.hc@nhd.nl

Den Helder * Michel Schrama (28) is de tel kwijtgeraakt. Maar aan twintig veroordelingen komt de Helder naar wel. En opgeteld zat hij zeker enkele jaren vast. „Ik heb m'n leven verneukt.” Michel neemt alle schuld op zich. Natuurlijk, van jongs af aan ging hij met verkeerde vrienden om. Al sinds zijn tienerjaren op Texel, waar hij door adoptieouders met liefde was opgenomen. Michel ontspoorde voortdurend. Vanaf z'n dertiende verslaafd aan harddrugs; xtc en cocaïne. Om aan geld te komen pleegde hij honderden winkeldiefstallen. Hij had een kort lontje, was veelvuldig betrokken bij vechtpartijen.

Bekende bij politie

„Ik ben een bekende bij de politie. Op Texel en in Den Helder. Ik heb geen school afgemaakt. Geen diploma behaald. Het eerste jaar op de middelbare school noteerde ik rond de vierhonderd verzuimuren. Psychiatrische behandelingen, verblijf in internaten: niets bracht me bij zinnen”, blikt hij zonder omhaal terug. „ik zocht troost voor mijn verdriet in drugs.”

Hij maakte al een valse start bij de geboorte in Dublin. „M'n moeder werd als veertienjarig meisje verkracht door een man van boven de dertig. Abortus stond in Ierland gelijk aan moord. Toen ik één jaar was kwam ik terecht op Texel. Bij hele lieve mensen. Voor mij zijn het 'm'n ouders'. Ook al is het contact door alle toestanden enige tijd verbroken geweest. Ze hadden de zorg over nog drie kinderen die niet van henzelf waren.”

Moeder

Michel heeft zijn natuurlijke moeder tweemaal ontmoet toen hij dertien was. Ze bleek getrouwd met een Nederlander en woonde in Noord-Holland. „Ik vond het spannend. Maar na twee keer wilde ze me niet meer zien. Ik deed haar te veel herinneren aan die brute verkrachting. M'n vader heb ik nooit ontmoet. Hij heeft zich opgehangen. Ik kom uit een drugsfamilie. Opa in Canada is cocaïneverslaafd. We hebben soms e-mailcontact.” Michel heeft een hechte band met een nicht in Groningen. Hij verbleef tijdelijk bij haar om van zijn drugsverslaving en andere gedragsproblemen af te komen. „Dat ging goed. Maar terug op Texel was het snel weer hetzelfde liedje. Uit onmacht vernielde ik spullen in huis. M'n ouders hebben me de

deur uitgetrapt. Terecht. Ik verbleef soms bij vrienden, sliep in Den Helder op straat. Kreeg eten bij Brijder. Waste en schoor me in een toilet van het ziekenhuis. Verdienende geld met de verkoop van harddrugs.”

Ommekeer

Het verleden bleef hem achtervolgen. Openstaande boetes regen zich aaneen. Hij kwam veelvuldig terecht in de cel. Moest taakstraffen vervullen. De ommekeer kwam drie jaar geleden. Michel ontmoette een meisje op Texel. Zij verhuisde naar Den Helder waar ze onder begeleiding van Parlan ging wonen. Michel, die ook steeds vaker in de marinestad te vinden was, klopte zelf aan bij dnoDoen. Hij verbleef zeven maanden in het sociaal pension. Toen het begeleid wonen traject van zijn vrienden afliep zochten ze naar een woning. „Na zeven maanden hadden we nog niets gevonden. Uiteindelijk heeft Woontij ons geholpen aan een appartementje in Oud Den Helder. Een kamer met keukentje, badkamer en slaapkamer. We hopen snel iets groters te hebben. Maar voor nu zijn we tevreden.” Michel heeft nog geen vaste structuur in zijn leven. „Ik heb allerlei los werk gedaan. Horeca, schoon-

maak, steigerbouw. Maar ik houd het nergens lang vol. Ik zou graag werken met dieren. Ben gek op m'n vissen, m'n konijntje en m'n kat. Meer vastigheid en een gegarandeerd inkomen zouden erg helpen.”

Bewindvoering

„Met uitkeringen is er steeds ge-doe. Ik sta onder bewindvoering, zelf voor gekozen. Om van mijn schulden af te komen. M'n vriendin en ik redden het financieel net.” Michel heeft wekelijks contact met zijn begeleider, Bryan Maduro. Die stelt brieven op, vraagt toeslagen aan, heeft connecties bij gemeente en Veiligheidshuis. „Maar je moet het zelf doen. Ik ben sinds anderhalf jaar terug op aarde. Raak geen drugs meer aan, heb afgerekend met agressie en criminaliteit. Ik heb nog overal een slechte naam. Sta bekend als 'gevaarlijke jongen'. Als ik ergens kom doen mensen snel de deur op slot. Neem ik ze niet kwalijk. Ik heb veel spijt. In al die slechte jaren had ik niets te verliezen. Nu wél. M'n vriendin en m'n dieren maken me gelukkig. Toch denk ik regelmatig aan zelfmoord. Aan het feit dat ik er niet had moeten zijn. Probeer daar niet aan toe te geven. Hoe moeilijk dat ook is.”